

***Рекомендовано до друку вченою радою факультету економіки і підприємництва Уманського національного університету садівництва
(протокол №7 від 27.06.2023 року)***

Редакційна колегія:

Нестерчук Ю.О. – д.е.н., професор, декан факультету економіки і підприємництва;
Непочатенко О.О. – д.е.н., професор, професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Мальований М.І.** – д.е.н., професор, проректор з науково-педагогічної роботи Уманського НУС; **Прокопчук О.Т.** – д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Лиса Н.В.** – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Власюк С.А.** – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Ролінський О.В.** – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Бечко П.К.** – к.е.н., професор, професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Гузар Б.С.** – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Мельник К.М.** – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Барабаш Л.В.** – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Бондаренко Н.В.** – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Колотуха С.М.** – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Улянич Ю.В.** – к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС; **Пташник С.А.** – к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Уманського НУС.

Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції «Розвиток фінансово-кредитних систем: виклики сьогодення», 6-7 червня 2023р. Уманський НУС. Умань. 99 с.

Відповідальність за достовірність цифрового матеріалу, фактів, цитат, власних імен, географічних назв, назв підприємств, організацій, установ та іншої інформації несуть автори надісланих матеріалів. Висловлені у цих матеріалах думки можуть не збігатися з точкою зору редакційної колегії і не покладають на неї ніяких зобов'язань.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ З ВИКОРИСТАННЯМ ЕКОНОМІЧНИХ ІНСТРУМЕНТІВ СТРАХУВАННЯ

Власюк С.А., к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Наливана О.Г., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Уманський національний університет садівництва
м. Умань, Черкаська область, Україна

Страхування є важливим інструментом управління ризиками і часто використовується для захисту та управління фінансами від збитків. Оцінка ризиків повинна бути чітким підтвердженням того, як страхувальник користується або не використовує страхування як інструмент зниження ризику.

Слід зазначити, що під час натиску найсерйознішої економічної та фінансової кризи в час військових дій в Україні, потреба зрозуміти та визначити механізми, які майже поставили під загрозу міжнародні фінанси, була важливою для владних структур, регуляторів та професіоналів. Якщо з цього періоду було введено запобіжні заходи для регулювання фінансової системи, очевидно, що багато питань щодо загроз і ризиків залишаються.

Страховий сектор зазнав багатьох змін, здебільшого нормативних, безсумнівно, найбільших у фінансовому секторі. Перспективне збагачення теоретичних знань і практичного застосування сектору страхування з ризиків і невизначеності має достатньо ретроспективного досвіду для аналізу останніх змін у страхуванні.

Кількісна оцінка ймовірності та фінансового впливу подій, які відбуваються у клієнта та вимагають участі врегулювання страховиком; і здатність розподілити ризик виникнення цих подій серед інших страхових андеррайтерів на ринку – основна мета страхування. Робота з управління ризиками зазвичай включає застосування математичного та статистичного моделювання для визначення відповідного страхового покриття та вартості страхового ризику.

Метою програми управління страхуванням є мінімізація збитків і витрат, що виникають через певні операційні ризики, які бере на себе суб'єкт господарювання, наприклад прямі витрати на заходи із запобігання збиткам, страхові премії, понесені збитки та відповідні адміністративні витрати. Загалом, керівництво повинне визначати максимальний збиток, який готове прийняти та повинен, як мінімум виконувати та документувати щорічний огляд управління страхуванням.

Суб'єкт господарювання, який продає товари, роботи чи послуги виставляючи рахунки клієнтам, в той же час надає або короткий, або тривалий період надає можливість скористатися комерційним кредитом (або аванс, або плата після отримання/виконання товарів/робіт/послуг). Часто вважають, що коли наданий період платежу короткий, кредитний ризик клієнта знижується. Однак це не те, тому що кредитний ризик виникає, коли продавець передає контроль над продуктом або послугою покупцеві до того,

як узгоджена винагорода була сплачена. Тривалість періоду виплати не впливає на сам ризик. Кінцева мета страхування – запобігти або мінімізувати майбутні кредитні втрати.

Для мінімізації ризиків суперечок через гарантії щодо бізнес структур, у провідних світових економіках, зазвичай, використовують страхування відповідальності за гарантіями (representations and warranties insurance, R&W), особливо це стосується великих угод. В Україні, такий підхід не є поширеним, оскільки страховик і страхувальник узгоджують позиції щодо майбутніх гарантій здебільшого шляхом поступок і компромісів [1].

Підтримання адекватного страхування само по собі не слід розглядати як задовільну заміну інших елементів діяльності в управлінні ризиками. Крім того, кожна регульована установа повинна встановити стандарти, коли необхідне страхове покриття та встановити критерії відповідного страхового покриття.

Проте, страхування як інструмент управління ризиками, не є універсальним, оскільки має обмеження, які можуть, в свою чергу, бути пов'язаними з типом, підходом та ставленням зацікавлених сторін до фінансового ризику [2].

Цінність страхування полягає в захисті, який воно забезпечує від збитків, що виникають внаслідок хибного рішення в діяльності або з інших причин, які не залежні від діяльності. Конкретні страхові потреби необхідно оцінювати на від випадку до випадку. Лише шляхом перегляду кожної чинної політики того чи іншого господарюючого суб'єкту можна визначити фактичний ступінь покриття та захист. Крім того, має бути управління страхуванням відображено в планах безперервності бізнесу регульованої організації як потенціал захисту від втрат та помилок, які можуть настати через подію, що виведе з ладу діяльність суб'єктів господарювання.

Список використаних джерел

1. Ігонін В. Як працює страхування ризиків в інвестиційних угодах. *Економічна правда*. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2023/06/20/701340/>
2. Шостак Л.Б., Петровська І.О. Страхування як економічний інструмент управління ризиками у сфері індустрії гостинності та сталого розвитку. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2020. №7-8. С. 29-46. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/strahuvannya-yak-ekonomichniy-instrument-upravlinnya-rizikami-u-sferi-industriyi-gostinnosti-ta-stalogo-rozvitku>